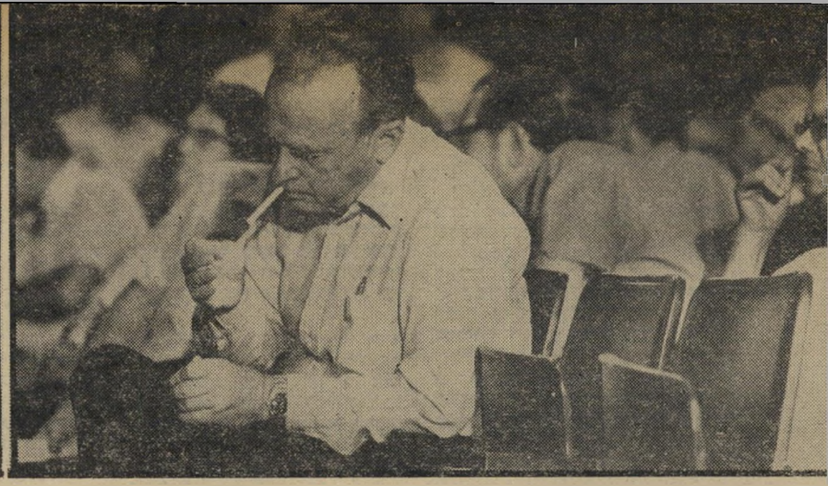

יצחק רבין התגלה בישיבה האחרונה של מרכז מיפלגת העבודה כפיר־סומת חיה לסיגריות האמריקאיות קנט, אותן עישן בשר־שרת משך כל זמן הישיבה. בסידרת תמונות זו אפשר לראות את רבין, שישב בשורה הראשונה של האולם, כשהוא מצית סיגריה (למעלה מימין), שואף את העשן עמוק לריאותיו (למעלה משמאל), ופולט אותו (למטה מימין). רבין עישן סיגריות רבות, למרות השלטים הגדולים באולם, האוסרים על העישון, והשליך את האפר ובדלי־הסיגריות על הריצפה לפניו. אחד הסדרנים, שהבחין בציבורי הסיגריות ואפר ליד מקום־מושבו של ראש הממשלה, מיהר להביא כיסא, עליו הציב מאפרה והציבו לפני רבין (תמונה אמצעית למטה). רבין הסיט את הכיסא הצידה, אולם החל להש־תמש במאפרה שעליו ולא שב ללכלך את ריצפת אולם הישיבות של המרכז.

■ עיתונאי אחר השוהה בשליחות בחו"ל הוא כתב ידי־עות אחרונות לשעבר, **גדעון רייכר**. רייכר עוסק בשבועות האחרונים בלימוד רכיבה על פוני קטן.

■ כמקפיד מופלג על הני־מוסים התגלה ראש־עיריית תל־אביב, **שלמה** („צ'יצ'") **להט**. כשביקרו בלישכתו, לפני ימים אחדים, אנשי ועד השכונות של תל־אביב, קידם את פניהם ב־שיעור קצר בנימוסים וחליכות. לאחד מהם, עובד מישרד ממ־שלתי, שנכנס ללישכה וסיגריה דולקת בידו, העיר שזהו דבר שלא־ייעשה. כאשר הציתה אשה מבוגרת, מן האורחות, סי־גריה, העיר גם לה, אך בצורה כזו שהיא סירבה לדבר אליו לאחר־מכן. לפתע הבחין בחייל, שישב ומישקפיו מורמים על ראשו. „זה לא יפה," אמר לו.

■ כאשר הופיע „אבי־הפצועים" **שימחה הוכצי־ברג** כמינהגו במיסעדת ג'ק, ביום השישי בצהריים, קידמה אותו מקהלה של ליצני המקום. „שמעתי שאתה עורך שוב חו־פה!" אמר לו אחד מהם. „הכלה היא מתנחלת מוואדי־קלט, והחתן הוא חייל שנפצע ממכות המתנחלים." שימחה, שהוא בעל דיעות לאומניות, חייך בקושי.

■ הולצברג, מצידו, מת־מרמר על שיטת הטיפול ב־אורחי המדינה. „פעם היו עור־כים לאנשי המגבית היהודית סיור בארץ, ובסוף מביאים או־תם לבית־קברות צבאי. עכשיו לוקחים אותם מנמל־התעופה ישר לבית־הקברות, כדי לסחוט מהם כסף."

■ באותה הזדמנות נמצא גם פיתרון לכל בעיות המדינה במכה אחת: „את **אריק שרון** ימנו למנכ"ל צ"ם, במקום **מיכאל צור**. למיכאל צור יתנו מינוי בכיר בצה"ל, כפי שדורש אריק, ודדו **(דויד אלעזר)** יהיה ח"כ מטעם ה־ליכוד." היחידי שהתנגד היה המשורר **חיים חפר**, שאינו מוכן להעביר את דדו, איש הפלמ"ח, לימין.

■ דרך מקורית להתנחל ב־בריטניה הגדולה מצא **מוני אלקיים**, צעיר ממוצא צפון־אפריקאי שלמד באוניברסיטת בריסל. אחרי שהקים באירופה כמה ועדים למען הסדר ישרא־לי־פלסטיני, בעידוד גורמים מסויימים במישרד־החוץ שראו בהם מכשיר להשפעה בחוגי ה־שמאל החדש, החליט מוני ש־יותר טוב להיות פנתר. הוא הצטרף לפנתרים מרחוק, הגיע לבריטניה וביקש שם השבוע, לדברי כתבים ישראליים, מיק־לט מדיני. לפי הידיעה, הודיע לשילטונות הבריטיים כי כ־צפון־אפריקאי הוא צפוי ב־ישראל להפלייה ולמאסר, ועל כן יש לתת לו היתר להישאר בלונדון.

■ ביתו של מי שהיה אלוף, הורד אחר־כך לדרגת טוראי על־ידי **דויד בן־גוריון** המנוח, **אליהו** („בן־חור") **כהן** בצהלה, לא ישאר ריק מדיירים למרות שכהן ורעייתו החליטו לעזוב את שכונת ה־חווילות ולעבור לקרית־שמונה כדי לעזור לתושבים שם. שלא כח"כ **יוסי שריד** אשר מת־גורר בקריה רק יומיים בשבוע עברו הכהנים לקרית־שמונה ל־מגורים קבועים. את ביתם הם משכירים לכתב הארץ בירוש־לים **איתן ליפשיץ** ורעייתו **תמר**, שהיא בתו של מנכ"ל שמן מי שהיה קצין בכיר, **כני ימין ג'יבלי**. תמר התגוררה בצעירותה בשכונת לבית מש־פחת כהן, אליו היא עוברת עתה עם בעלה.

■ מישמר אזרחי עומד להיות מוקם גם בשכונת הגנ־ראלים צהלה, אולם למרות ת־תודעה הביטחונית העמוקה ש־היתה צריכה להיות דווקא בק־רב תושבי שכונה זו, בה מת־גוררים רבים ממפקדי צה"ל בהווה ובעבר, גילה מארגן המשמר האזרחי בצהלה, **משה** („מושקה") **שנער** כי חסרים לו מספר מתנדבים. מחוסר ברירה הוא פנה אל אישים אשר רשומים כתושבי צהלה אך אינם מתגוררים בה יותר כראש הממשלה יצחק רבין, מנכ"ל מחלקת הקליטה של ה־סוכנות היהודית, מי שהיה אלוף (מיל.) **עוזי** („מלך הבי־צה") **נרקיס** ומנכ"ל רשות ה־נמלים, מי שהיה ממפקדיו ח־ראשונים של חיל־האוויר אלוף (מיל.) **אהרון רמז**.

■ עוזרו האישי של שר־החוץ **יגאל אלון, חיים ברי־און**, חזר בשבוע שעבר מאר־צות־הברית ואנגליה, מהנסיעה בה ליווה את אלון לעצרת ה־או"ם. בראון לא קנה לעצמו ולחבריו שום מתנה, מלבד זוג כפפות לבנות, אותן הוא לובש כל הזמן משום שקיבל באר־צות־הברית פריחה מכוערת על ידיו, והוא מכסה את הידיים בכפפות אלה.

גידעון סאמט עורך היומון הארץ (מימין) קיבל לאחרונה מידיד שחזר מלונדון שי מקורי: גיליון עיתון בשם הלונדון גלינר, שאינו קיים כמובן, אשר כותרתו הראשית זועקת: „גידעון סאמט עובר לרחוב דאונינג מיספר 10," הידוע כמישכן ראשי־ממשלת אנגליה. בלונדון אפשר למצוא חנויות, בעיקר ברחוב קארנבי המפורסם, שם יכול כל אחד להדפיס לעצמו, במחיר כמה שילינגים, דף של עיתון ולכתוב בו ככל העולה על רוחו ו„לחשוויץ" איתו אחר־כך בפני חבריו.